
Sesijas dokuments

B8-0678/2017

11.12.2017

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojumu,

saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. punktu,

par stāvokli Afganistānā
(2017/2932(RSP))

Cristian Dan Preda, Arnaud Danjean, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Sandra Kalniete, David McAllister, Dubravka Šuica, Laima Liucija Andriekienė, Elmar Brok, Daniel Caspary, Lorenzo Cesa, Michael Gahler, Manolis Kefalogiannis, Tunne Kelam, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Alojz Peterle, Julia Pitera, Tokia Saïfi, Jaromír Štětina
PPE grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par stāvokli Afganistānā
(2017/2932(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2016. gada 4. un 5. oktobra paziņojumu presei, ko sniedza Briseles konference par Afganistānu,
  - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Afganistānu, jo īpaši 2015. gada 26. novembra rezolūciju par stāvokli Afganistānā, jo īpaši slepkavībām Zubulas provincē¹ un 2013. gada 13. jūnija rezolūciju par sadarbības nolīgumu starp ES un Afganistānu par partnerību un attīstību²,
  - ņemot vērā Padomes 2016. gada 18. jūlija secinājumus par Afganistānu,
  - ņemot vērā ANO Drošības padomes priekšsēdētāja 2016. gada 14. septembra paziņojumu par Afganistānu,
  - ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 2210 (2015) par Afganistānu,
  - ņemot vērā Komisijas un EĀDD 2016. gada 24. jūlija kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "Elementi ES stratēģijai attiecībā uz Afganistānu" (JOIN(2017)0031),
  - ņemot vērā 2016. gada 5. oktobra Briseles Starptautiskās konferences par Afganistānu, kurā Eiropas Savienība līdzpriekšsēdētāja, rezultātus;
  - ņemot vērā *Human Rights Watch (HRW)* 2017. gada 13. februāra ziņojumu "Pakistānas spiediens, ANO līdzdarbība — Afganistānas bēgļu masveida piespiedu atgriešana",
  - ņemot vērā to, ka sadarbības nolīgums starp ES un Afganistānu par partnerību un attīstību (*CAPD*) tika parakstīts 2017. gada 18. februārī un Afganistāna sekojoši to ratificēja,
  - ņemot vērā *HRW* 2017. gada ziņojumu par stāvokli pasaulē,
  - ņemot vērā 2017. gada 16. oktobrī pieņemtos Ārlietu padomes secinājumus par Afganistānu,
  - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā kopš 2002. gada Eiropas Savienība un tās dalībvalstis apņēmīgi strādā, lai apkarotu terorismu un ekstrēmismu un nodrošinātu ilgtspējīgu mieru, stabilitāti un attīstību Afganistānā;

---

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0412.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0282.

- B. tā kā ES un tās dalībvalstis ir piešķirušas Afganistānai miljardiem euro kā humāno un attīstības palīdzību; tā kā ES un tās dalībvalstis kopā ir lielākais atbalsta sniedzējs Afganistānai un sagaidāms, ka laikā no 2017. līdz 2020. gadam Afganistānai tiks piešķirti EUR 5 miljardi, kā tas tika solīts Briseles Starptautiskajā konferencē par Afganistānu;
- C. tā kā, lai izveidotu stabilu un pārtikušu valsti ir izšķiroši svarīgi nodrošināt demokrātiju, cilvēktiesību ievērošanu, tiesiskumu un labu pārvaldību pārejas periodā un tās Pārmaiņu desmitgadē (2015.–2024.);
- D. tā kā endēmiska korupcija, iesīkstējušas aizbildniecības sistēmas un Afganistānas politiski sašķeltās valdības nespēja virzīt reformas draud ar to, ka mazināsies progress un tiks zaudēts jau sasniegtais;
- E. tā kā ES četras prioritārās jomas, kas kritiski svarīgas, lai panāktu progresu Afganistānā, ir: a) miera, stabilitātes un reģionālās drošības veicināšana b) demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību stiprināšana un labas pārvaldības un sieviešu iespēju veicināšana; c) ekonomikas un sabiedrības attīstības sekmēšana; d) ar migrāciju saistīto problēmu risināšana;
- F. tā kā kopš 2014. gada prezidenta vēlēšanu krīzes Nacionālās vienotības valdības progress reformu programmas jomā ir apstājies, kā rezultātā veidojas aizvien nestabilāka politiskā situācija;
- G. tā kā *Taliban* un *Al-Qaeda*, kas atkal atgūst spēkus, kā arī vietējais Islāma valsts (IS) veidojums Afganistānā (Korasanas provinces Islāma valsts (ISKP)) un vienlaikus lielais to Afganistānas bēgļu pieplūdums, kas atgriežas mājās pārsvarā no Pakistānas, var pasliktināt jau tā nestabilo situāciju, pārvēršot to liela mēroga konfliktā un tādējādi vēl vairāk apdraudot reģionālo stabilitāti;
- H. tā kā saskaņā ar ASV Īpašā ģenerālinspektora Afganistānas rekonstrukcijas jautājumos (*SIGAR*) informāciju, laikā no 2016. gada janvāra līdz novembrim tika nogalināti 6785 Afganistānas bruņoto spēku karavīri un 11 777 tika ievainoti, un tā kā ANO misija Afganistānā (UNAMA) arī ir ziņojusi par 3 % palielinājumu salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu cietušo civiliedzīvotāju skaitā (3498 nogalināto un 7920 ievainoto);
- I. tā kā magoņu audzēšanas apjomi Afganistānā ir pieauguši un kaimiņvalstī Irānā pēdējos gados ir strauji palielinājies narkotiku lietošanas apjoms; tā kā Taliban nodarbojas ar narkotisko vielu nelikumīgu tirdzniecību, lai finansētu savas darbības; tā kā šīs tirdzniecības ierobežošana vai izskaušana būtu abpusēji izdevīga Irānai un Afganistānai; tā kā Afganistānas opijs ir galvenais heroīna avots ES; tā kā, lai vēl vairāk ierobežotu opiātu plūsmu uz Eiropas tirgiem ir nepieciešama sadarbība ar Irānu un citām robežvalstīm, piemēram, Tadžikistānu, Turkmenistānu un Uzbekistānu;
- J. tā kā ziņojumi norāda uz to, ka Afganistānā ir neapgūtas minerālu rezerves viena līdz trīs triljonu dolāru vērtībā; tā kā nelikumīga ieguve ir liela problēma, kas draud ar to, ka Afganistānas potenciālais attīstības virzītājspēks varētu tikt pārvērsts konfliktu un nestabilitātes avotā; tā kā derīgo izrakteņu ieguve ir otrs lielākais Taliban ienākumu avots;

- K. tā kā NATO vadītā noteiktā atbalsta misija palielinās militāro klātbūtni no 13 000 uz 16 000 karavīru; tā kā 2017. gada augustā ASV nolēma palielināt savu militāro ietekmi, kā paredzēts ASV jaunajā Dienvidāzijas stratēģijā;
1. atgādina, ka Afganistānu jau gandrīz 40 gadus plosa konflikts un karš, kā rezultātā valsts ir sagrauta, ir bojā gājis vairāk nekā viens miljons cilvēku un ievērojama iedzīvotāju daļa ir bijusi spiesta doties trimdā, tādējādi šo valsti faktiski padarot par nefunkcionējošu valsti;
  2. uzsver, ka Taliban režīma laikā Afganistāna kļuva par vienu no pievilcīgākajām teritorijām terorisma attīstībai, kas galu galā noveda līdz 2001. gada 11. septembra traģiskajiem notikumiem; tomēr norāda — kopš starptautiskās sabiedrības intervences Afganistāna ir pieredzējusi būtiskas pārmaiņas;
  3. atgādina, ka pēdējā pusotrā desmitgadē Afganistāna ir panākusi progresu politikas, drošības, ekonomikas un attīstības jomās; uzsver, ka IKP uz vienu iedzīvotāju ir pieaudzis piekārt, paredzamais mūža ilgums ir palielinājies par gandrīz 15 gadiem, un salīdzinājumā ar 2001. gadu ir būtiski pieaudzis to meiteņu skaits, kas apmeklē skolas, un patlaban no 8 līdz 9 miljoniem skolnieku 40 % ir meitenes; uzsver, ka nekas no tā nebūtu bijis iespējams bez Afganistānas iedzīvotāju centības un starptautiskās sabiedrības apņēmības, kā arī līdzekļu, zinātības un personāla nodrošināšanas uz vietas;
  4. uzsver, ka panāktais progress ir ļoti trausls un sasniegto var viegli pazaudēt; uzsver — lai panāktu turpmāku virzību, ir nepieciešamas padziļinātas reformas, stabilas kaimiņattiecības un pastāvīga nepieciešamā drošības un stabilitātes līmeņa nodrošināšana; pauž nožēlu par to, ka pēdējos gados drošības situācija Afganistānā ir pasliktinājusies un valsts saskaras ar aizvien pieaugošu nemiernieku un teroristu spiedienu, kur spridzināšana un teroristu uzbrukumi notiek gandrīz ikdienas; uzsver, ka demokrātiskās institūcijas joprojām ir nespēcīgas un vēlēšanu satvars ir vājš; pauž sašutumu par to, ka cilvēktiesības, jo īpaši sievietes un bērnu tiesības tiek apdraudētas ikdienas; norāda uz to, ka infrastruktūras trūkums un pieaugošs to cilvēku skaits, kas atgriežas Afganistānā no kaimiņvalstīm, apdraud līdz šim sasniegto ekonomisko un sociālo progresu;
  5. izsaka atzinību par starptautiskās sabiedrības centieniem, kas Afganistānai ir snieguši drošību vairāk nekā desmitgadi, pateicoties operācijai „Ilgstoša brīvība” un *ISAF* misijai Afganistānā, un šo operāciju gaitā bojā gāja gandrīz 3500 dienestā iesaistīti vīrieši un sievietes; atzinīgi vērtē NATO vadīto noteikto atbalsta misiju, kuras sastāvā ir 39 valstis un kas darbojas kopš 2015. gada 1. janvāra, un ir pilnvarota apmācīt, konsultēt un atbalstīt Afganistānas drošības spēkus un iestādes; atgādina, ka Afganistānas Valsts drošības spēki (*ANSF*) ir pilnībā atbildīgi par kaujas operācijām, kas ir pārņemtas no *ISAF* kopš 2015. gada 1. janvāra;
  6. ir stingri pārliecināts, ka iekļaujošs un pašas Afganistānas vadīts un īstenots miera un samierināšanās process ir vienīgā dzīvotspējīgā virzība uz konflikta ilgtspējīgu atrisinājumu; pauž gandarījumu par tādām Afganistānas miera iniciatīvām kā Kabulas miera un drošības sadarbības process; atkārtoti apliecina ES ciešu apņēmību atbalstīt jebkuras iniciatīvas, kas palīdzētu nodrošināt mieru, drošību un stabilitāti Afganistānā;
  7. uzsver Afganistānas nozīmību reģionālajai stabilitātei; uzsver, ka droša, stabila un

labklājīga Afganistāna ir vitāli svarīga mieram un stabilitātei reģionā kopumā; šajā sakarā atgādina, cik svarīgi ir reģionālie partneri, piemēram Centrālāzijas valstis, Irāna, Ķīna, Indija un Pakistāna; mudina tās sadarboties un konstruktīvi veicināt patiesu uz rezultātiem orientētu sarunu procesu, neparedzot nekādus priekšnosacījumus; atbalsta procesu „Āzijas sirds”, ko sāka Stambulā 2012. gadā, lai reģionā sekmētu stabilitāti, pārticību un mieru;

8. atkārtoti uzsver, ka starptautiskajai sabiedrībai ir jāturpina tās iesaiste Afganistānā un jāsniedz ieguldījums valsts atjaunošanā, tās ekonomikas attīstībā un spējā pretoties terorisma draudiem; šajā sakarā ir cerīgs, ņemot vērā starptautiskās sabiedrības saistības, ko tā uzņēma Briseles Starptautiskajā konferencē par Afganistānu, kad tika apsolīti gandrīz EUR 13,6 miljardi atbalstam līdz 2020. gadam;
9. uzskata, ka drošības trūkums un endēmiskā korupcija ir divas lielākās problēmas, kas traucē Afganistānas valsts normālai funkcionēšanai un attīstībai; atgādina, ka drošības situācija Afganistānā ir pasliktinājusies un pieaudzis teroristu uzbrukumu skaits; pauž bažas par to, ka Taliban turpina teritoriālo ekspansiju, kā arī par ISKP darbību un par Al Qaeda teroristu grupējumu nostiprināšanos; atzīst, ka tuvā nākotnē ISKP varētu kļūt par lielāko Afganistānas drošības apdraudējumu;
10. pauž visdziļākās bažas par to, ka nesenākā drošības apdraudējuma — ISKP parādīšanās pasliktinās jau tā traušo drošības situāciju Afganistānā; uzsver, ka papildus savai nostiprinātajai teritorijai valsts austrumos (Nangarhara), tā cenšas nostiprināt savu klātbūtni valsts ziemeļos ar Uzbekistānas Islāma kustības (*IMU*) palīdzību; uzsver — ja šī teritorijas sagrābšana būs veiksmīga, tiks radīti ārvalstu kaujinieku izvietojumam labvēlīgi apstākļi, jo tie tiek izspiesti no Irākas un Sīrijas, ņemot vērā IS militārās neveiksmes šajās valstīs;
11. uzsver, cik svarīgs ir patiens iekšējās samierināšanās process; prasa ES aktīvi atbalstīt Afganistānas vadītu programmu bijušo nemiernieku atbrūšanai, demobilizācijai un reintegrācijai; uzsver, ka ir jācīnās pret radikalizāciju, ekstrēmismu un vervēšanu teroristu organizācijās; atgādina, ka šo problēmu pamatiemeslu risināšana ir saistīta ar stimulu radīšanu ekonomiskajai attīstībai un izaugsmei, to nodrošinot plašai sabiedrībai;
12. uzsver, ka terorisma un tā finansēšanas avotu apkarošana ir galvenais aspekts tādu apstākļu radīšanā, kas veicinātu drošību Afganistānā; uzsver, ka ir jānostiprina Afganistānas nacionālos aizsardzības un drošības spēkus (*ANSF*), un šā mērķa sasniegšanai ļoti palīdz NATO noteiktā atbalsta misija, kas galveno uzmanību pievērš apmācībai, konsultēšanai un atbalstam; izsaka visdziļāko cieņu *ANSF* par viņu upurēšanos, jo šie spēki katru gadu cieš lielus zaudējumus cīņā pret nemierniekiem; atgādina par starptautiskās sabiedrības ikgadējo ieguldījumu aptuveni USD 1 miljarda apjomā, lai uzturētu spēkā *ANSF* finansēšanu līdz 2020. gadam;
13. nosoda nesenos teroristu uzbrukumus Afganistānā, jo īpaši pašnāvnieka spridzinātāja 2017. gada 20. oktobra uzbrukumu *Imam Zaman* šītu mošejai Kabulā, kā arī 2017. gada 7. novembra uzbrukumu privātajai televīzijai *Shamshad* Kabulā; norāda uz to, ka atbildību par abiem uzbrukumiem uzņēma ISIS/Daesh; pauž bažas par humanitārās situācijas pasliktināšanos un lielo skaitu terora aktos bojāgājušo civiliedzīvotāju;
14. uzsver ES un Afganistānas sadarbības nolīguma par partnerību un attīstību nozīmību,

kas ir pirmās līgumiskās attiecības starp abām pusēm; paļaujas uz to, ka šī nolīguma īstenošana nostiprinās divpusējās attiecības un sadarbību cilvēktiesību jomā, jo īpaši sieviešu un bērnu tiesību jomā, kā arī tiesiskuma, veselības aprūpes, lauku attīstības, izglītības, zinātnes un tehnoloģiju jomā, korupcijas apkarošanas, noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanas, terorisma finansēšanas apkarošanas, organizētās noziedzības un narkotiku izplatības apkarošanas jomā, kā arī sadarbības jomā migrācijas jautājumos;

15. atbalsta jauno ES stratēģiju par Afganistānu, ar kuru tika iepazīstināts 2017. gada 24. jūlijā, un šī stratēģija ir mēģinājums visaptveroši risināt problēmas, ar ko saskaras Afganistāna, galveno uzmanību pievēršot miera, stabilitātes un reģionālās drošības veicināšanai, demokrātijas nostiprināšanai un labas pārvaldības, un sieviešu iespēju veicināšanai, kā arī ekonomiskās un sabiedrības attīstības veicināšanai un ar migrāciju saistīto problēmu risināšanai;
16. atzinīgi vērtē Nacionālās vienotības valdības apņēmību īstenot prioritātes, kas noteiktas Afganistānas nacionālajā miera un attīstības satvarā, lai panāktu patstāvību, jo īpaši samazinot atkarību no ārējās palīdzības un dodot ekonomiskas iespējas iedzīvotājiem; visnotaļ aicina Nacionālās vienotības valdību risināt sasāpējušās problēmas saistībā ar korupciju, sliktu pārvaldību, atkritumu apsaimniekošanu, narkotiku kontrabandu un cilvēku drošību;
17. pauž bažas par Afganistānā no jauna uzliesmojušo aizvien pieaugošo vardarbību pret sievietēm, un par to, ka tiek atcelti noteikumi, kas nodrošināja sievietēm tiesības; aicina Afganistānas parlamentu un Nacionālās vienotības valdību atcelt visus likumus, kuros ir sievietes diskriminējoši elementi, jo tie ir Afganistānas parakstīto starptautisko līgumu pārkāpums;
18. aicina Afganistānas un Pakistānas valdības kopīgi strādāt drošības un terorisma apkarošanas jautājumos, un mudina dalīties ar izlūkdatiem, kā arī sadarboties, lai cīnītos pret terorismu un ekstrēmismu abpus robežai; uzsver, ka liela problēma ir nemiernieku patvēruma vietas Pakistānā, un ka Islamabadas iestādēm šī problēma ir jārisina;
19. ņem vērā četrpusējās koordinācijas grupas Afganistānas jautājumos darbu un šīs 2015. gada decembrī izveidotās grupas sastāvā ir ASV, Ķīna, Afganistāna un Pakistāna; atzinīgi vērtē līdz šim pieliktās pūles saskaņā ar ceļakarti, kuras mērķis ir veicināt tiešas sarunas starp Nacionālās vienotības valdību un *Taliban*; tomēr pauž nožēlu, ka šajā darbā nav panākts būtisks progress, lai virzītos uz Afganistānas vadītu un īstenotu miera un samierināšanās procesu;
20. atkārtoti uzsver, cik svarīgs ir dialogs un sadarbība ar Afganistānu migrācijas jautājumos, tostarp attiecībā uz atgriešanu un atpakaļuzņemšanu, migrantu kontrabandas un cilvēku tirdzniecības apkarošanu; uzsver, cik svarīgi ir pilnībā īstenot ES un Afganistānas Kopējo turpmāko virzību un divpusējās vienošanās ar dalībvalstīm;
21. pauž visdziļākās bažas par iekšzemē pārvietoto personu skaita pieaugumu 2016. gadā, jo pārvietojušies no jauna bija 635 000 cilvēku, kas var novest pie lielas humanitārās krīzes; mudina visas iesaistītās puses atbalstīt šos mazaizsargātos Afganistānas iedzīvotājus un aicina Nacionālās vienotības valdību palīdzēt viņu reintegrācijā Afganistānas sabiedrībā; uzsver, ka saskaņā ar Afganistānas iestāžu, ANO aģentūru un

citū humanitāro aģentūru aplēsēm līdz 2017. gada beigām humanitārā palīdzība būs nepieciešama 9,3 miljoniem cilvēku;

22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/
Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei,
Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Afganistānas valdībai un parlamentam.